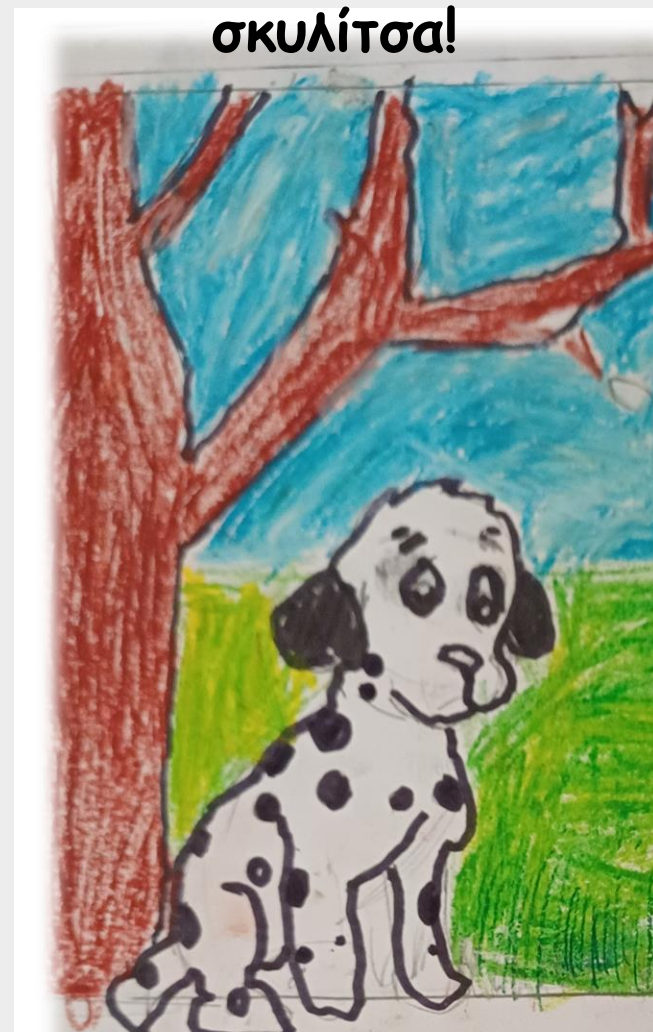

Η Κλειώ είναι ένα σκυλάκι διαφορετικό από τα υπόλοιπα. Οι άλλοι την παρεξηγούν, την κοροϊδεύουν και την αφήνουν μόνη της. Όταν όμως έρθει η δύσκολη στιγμή, η Κλειώ θα δείξει το θάρρος, την καλοσύνη και τη δύναμη της καρδιάς της.

Ένα παραμύθι για τη διαφορετικότητα, την αποδοχή, τον σεβασμό και τη φιλία.

Μια ιστορία που μας θυμίζει ότι η πραγματική αξία κάθε πλάσματος βρίσκεται μέσα του.

Κλειώ, μια αδικημένη... σκυλίτσα!

Κείμενα και εικονογράφηση:

Τα παιδιά της Ε΄ και ΣΤ΄ τάξης
του Δημοτικού Σχολείου Τσάδας - Κοίλης

Το παραμύθι αυτό δημιουργήθηκε από τα παιδιά της Ε΄ και Στ΄ τάξης του Δημοτικού Σχολείου Τσάδας Κοίλης.

Τα κείμενα και οι ζωγραφιές αποτελούν πρωτότυπη δημιουργία των μαθητών και μαθητριών, οι οποίοι εργάστηκαν με φαντασία, ευαισθησία και δημιουργικότητα για να αφηγηθούν την ιστορία της Κλειώς.

Στη δημιουργία και επιμέλεια του παραμυθιού συνέβαλαν ο συγγραφέας Χαράλαμπος Επαμεινώνδας και η ζωγράφος Κατερίνα Δημητρίου.

Αφιερωμένο σε όλα τα παιδιά που μαθαίνουν να αποδέχονται τη διαφορετικότητα, να σέβονται τον συνάνθρωπό τους και να αναγνωρίζουν την αξία που κρύβεται μέσα σε κάθε πλάσμα.

Συνήθως οι άνθρωποι νομίζουν ότι μόνο αυτοί έχουν σχολεία. Πού να 'ξέραν πώς και τα ζώακια έχουν τα δικά τους σχολεία!

Στο αδιέξοδο ενός δρόμου, εγκαταλειμμένου εδώ και χρόνια από την ανθρώπινη παρουσία, τα σπίτια ήταν αραιά , κάποια μάλιστα ήταν και χαλασμένα. Πολλά δέντρα, θάμνοι και αγριολούλουδα δημιουργούσαν ένα υπέροχο σκηνικό. Σε αυτό το μέρος εδώ και καιρό ίδρυσαν τα ζώακια μας το δικό τους σχολείο, ένα σχολείο όπου οι μαθητές ήταν αποκλειστικά και μόνο... σκυλάκια!

Στο δικό τους σχολείο τα κουταβάκια μας μάθαιναν να γράφουν, μάθαιναν ορθογραφία, γραμματική, ανάγνωση και μαθηματικά. Διδάσκονταν ακόμη πώς να γαβγίζουν σωστά, πώς να κυνηγούν και πώς να προστατεύουν τους εαυτούς τους και τους αφέντες τους αν είχαν.

Όλα πήγαιναν ρολόι! Μέχρι που μια μέρα ήρθε στο σχολείο για πρώτη φορά μια καινούργια μαθήτρια, η Κλειώ. Η Κλειώ ήταν ένα αδύνατο σκυλάκι με ασυνήθιστες μαύρες βούλες που ήταν μεγαλύτερες από των υπόλοιπων σκυλιών... Απ' την πρώτη στιγμή προσπάθησε να ενταχθεί στην παρέα των άλλων κουταβιών και να γίνει μέλος της.

Και θα το πετύχαινε αν δεν ήταν ο Μαξ, η Λίλη και κάποια άλλα σκυλάκια. Αυτοί άρχισαν να σχολιάζουν την Κλειώ και να στέκονται στην διαφορετικότητά της. Σχολίαζαν πως οι βούλες της ήταν πολύ μεγάλες και σιγά σιγά δεν άργησαν να κυκλοφορήσουν διάφορες φήμες γύρω απ' την Κλειώ. Μια τέτοια φήμη έλεγε πως η Κλειώ είχε πρόβλημα υγείας που δεν της επέτρεπε να γαβγίζει σαν τα άλλα σκυλάκια. Παράλληλα λεγόταν πως δεν άκουγε καλά απ' το δεξί αυτί (βέβαια κάποιοι επέμεναν πως ήταν το αριστερό). Άσε που είχε ένα πόδι στραβό και κοντότερο απ' τ' άλλα τρία!

Η δύστυχη σκυλίτσα άκουγε όλες αυτές τις κουταμάρες και στενοχωριόταν αφάνταστα! Στο σχολείο δεν είχε κανέναν να μιλήσει. Καθόταν στο πιο απομονωμένο μέρος της αυλής, κάτω από μια μανταρινιά και έβλεπε τα υπόλοιπα σκυλάκια να παίζουν ξέγνοιαστα και ευτυχισμένα. Αχ! Πώς ονειρευόταν να ήταν κι αυτή μαζί τους!

Μια συνηθισμένη μέρα που την περνούσε , όπως πάντα, ολομόναχη, η Κλειώ, απομακρύνθηκε λίγο περισσότερο από το συνηθισμένο.

Τότε είδε δύο παράξενους, μαυροντυμένους ανθρώπους. Χωρίς να την πάρουν είδηση, πλησίασε ακόμη περισσότερο. Σχεδόν αμέσως πρόσεξε ότι μέσα στο αυτοκίνητό τους υπήρχαν ασημένια κλουβιά, αλυσίδες και παγίδες.

Ακολουθώντας τους άκουσε να συζητούν μεταξύ τους και να λένε:

- Εσύ θα βάλεις την τροφή για να τους προσελκύσουμε ενώ εγώ θα τους μαζέψω από πίσω.
- Έβαλες υπνωτικό μέσα στην τροφή
- Όλα είναι υπό έλεγχο.

Η Κλειώ ήταν βέβαιη τώρα ότι κινδύνευαν όλα τα σκυλάκια. Βρισκόταν όμως σε δίλημμα· να τρέξει να σωθεί ή να προειδοποιήσει και τα υπόλοιπα σκυλάκια για τον κίνδυνο που διέτρεχαν. Συνάμα σκεφτόταν κατά πόσο θα την πίστευαν τα σκυλάκια αφού δεν είχε και τις καλύτερες σχέσεις με αυτά.

Τρέχοντας έφτασε σε έναν λόφο όπου υπήρχε μια σειρά από πυκνά δέντρα. Ανακουφισμένη αντίκρυσε μια κουφάλα στην οποία κρύφτηκε. Από εκεί μπορούσε ανενόχλητη να παρακολουθεί τις κινήσεις των κλεφτών χωρίς αυτοί να την πάρουν χαμπάρι.

Εν τω μεταξύ οι κλέφτες έβαλαν σε εφαρμογή το μοχθηρό τους σχέδιο και σε σύντομο χρονικό διάστημα, χωρίς να πάρει είδηση κανείς, κατάφεραν να παγιδέψουν και να εγκλωβίσουν όλα τα σκυλάκια!

Την ίδια στιγμή η Κλειώ ξεκίνησε να ακολουθά το αυτοκίνητο των κλεφτών, οι οποίοι πάνω στη βιασύνη τους άφησαν ανοιχτό το σακούλι με την τροφή με αποτέλεσμα αυτή να ξεχύνεται με το ταρακούνημα του αυτοκινήτου στον δρόμο. Ακολουθώντας τους για πολλές ώρες, έχοντας πια εξαντληθεί από το πολύ τρέξιμο, διαπίστωσε πως το αυτοκίνητο μείωνε ταχύτητα. Υπέθεσε πως πρέπει να έφταναν στην κρυψώνα τους. Είχε πια νυχτώσει όταν οι κλέφτες αφού κατέβασαν τα κλουβιά με τα ναρκωμένα κουτάβια, κλείδωσαν και επιτέλους έφυγαν!

Τα σκυλάκια μας που βρίσκονταν τώρα πια φυλακισμένα στην αποθήκη, άρχισαν να συνέρχονται σιγά σιγά από τη νάρκωση. Ήταν τλαιπωρημένα, πεινασμένα και φοβισμένα!

Η Κλειώ που τ' άκουγε να κλαψουρίζουν απ' έξω σκεφτόταν την αγωνία τους και ήθελε με κάθε τρόπο να βοηθήσει. Ψάχνοντας τριγύρω βρήκε ένα ανοιχτό παραθυράκι. Από εκεί πήδηξε μέσα.

Με έκπληξη την είδαν τα άλλα σκυλάκια. Ήταν η πρώτη φορά που χαίρονταν όταν την έβλεπαν! Ήταν το τελευταίο πλάσμα που περίμεναν να δουν. Κατάλαβαν αμέσως τις προθέσεις της. Είχε έρθει για να τα βοηθήσει, για να τα ελευθερώσει! Την ακολούθησαν βγαίνοντας όλα με τη σειρά από το μικρό παραθυράκι. Σε λίγο ήταν όλα ελεύθερα χάρις στη μεγάλη καρδιά της περιφρονημένης φίλης τους. Αχ! Πόσο λάθος της είχαν συμπεριφερθεί!

Την επόμενη μέρα ένας περαστικός άκουσε όλη τη φασαρία που γινόταν από τα δύστυχα τα σκυλάκια που δεν μπορούσαν να εντοπίσουν το μέρος όπου ζούσαν. Έτσι περιπλανιόντουσαν γύρω από την αποθήκη όπου τα είχαν φυλακίσει οι κακοποιοί. Ο άνθρωπος εκείνος κάλεσε αμέσως την αστυνομία που όταν ήρθε κατάλαβε αμέσως το πανούργο σχέδιο των κλεφτών, τους έστησε καρτέρι και πολύ σύντομα τους συνέλαβε για να τους οδηγήσει στη δικαιοσύνη.

Έτσι τα σκυλάκια μας επέστρεψαν πίσω στην καθημερινότητα τους! Βέβαια δεν ήταν τα πράγματα τα ίδια με πριν. Τώρα πια η Κλειώ ήταν ηρωίδα στα μάτια τους και το πιο αγαπημένο μέλος της παρέας τους!

